

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobkyně **Ing. H. Š., Ph.D.**, zastoupené Mgr. Magdalénou Poncza, advokátkou advokátní kanceláře PONCZA | ŠRÁMEK, se sídlem Českobratrská 2, Ostrava, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem 28. října 117, Ostrava, za účasti osoby zúčastněné MUDr. Š. Č., bytem P. M. 1167, K., zastoupené Ing. L. S., bytem tamtéž, jako obecným zmocněncem, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 2.7.2014 č.j. MSK 56251/2014, ve věci nakládání s podzemními vodami,

t a k t o :

I. Žaloba se **z a m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí ze dne 24.2.2014 č.j. MUFO 3968/2011. Uvedeným prvostupňovým rozhodnutím bylo MUDr. Š.Č. (dále jen zúčastněná osoba) povoleno nakládání s podzemními vodami, jejich odběr ze stávající akumulární plastové jímky (dále též J1) a dodatečně povolena stavba vodního díla - akumulární plastové jímky včetně potrubí na pozemku parc.č.X v k.ú. Čeladná.

Žalobkyně v žalobě namítla nesprávné hodnocení důkazů žalovaným, když závěr uvedený ve vyjádření Ing. S. V. neodpovídá skutečností uvedeným v předcházející části vyjádření, a vyjádření se nezakládá na zjištěném skutkovém stavu, nýbrž na domněnce vyhotovitele. Stejně tak posouzení vypracované Českou asociací hydrogeologů se nezakládá na zjištěném skutkovém stavu, vychází jen z odhadu množství přítoků do jednotlivých jímek. Žalovaný postupoval v rozporu s § 50 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád) a měl vyhodnotit vyjádření a posouzení jako neúplné důkazy.

Žalovaný neprovedl důkaz navržený žalobkyní, a to ověření vlivu jímky J1 na vydatnost vody v dalších dvou jímkách (J2 a J3) nestandardními metodami, například metodou opakovaných měření a srovnávání nástupu hladiny ve vyčerpané jímce J2 při současném stavu, následně při zatěsnění nátoky do jímky J1 a následně při zatěsnění nátoky z J1 do J2.

Žalobkyně tak má důvodné pochybnosti o tom, zda jímka J1 nezpůsobí pokles množství vody v její studni či úplnou ztrátu vody.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, když žalobní námítky kopírují námítky odvolací.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že osoba zúčastněná podala v roce 2011 žádost o povolení k nakládání s podzemními vodami a doložila hydrogeologický posudek V.S., Ing.J.D. a Ing.L.N. (dále též posudek 1). Na výzvu prvostupňového orgánu pak doložila další posudek – vyjádření Ing.S. V. (dále též posudek 2). Po provedeném řízení vydal prvostupňový správní orgán rozhodnutí dne 22.7.2011, které však bylo zrušeno žalovaným a věc vrácena k novému projednání. Poté předložila žalobkyně oponentní posudek Ing.R.P., Ph.D. (dále též posudek 3). Další rozhodnutí vydal prvostupňový správní orgán dne 12.4.2012, i to bylo však zrušeno žalovaným. Následně nechal prvostupňový správní orgán posoudit všechny 3 dosavadní posudky Českou asociací hydrogeologů, o.s., a proběhla dvě místní šetření. Dne 24.2.2014 vydal prvostupňový správní orgán rozhodnutí, které bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím žalovaného.

Je třeba předeslat, že námitky uvedené v žalobě jsou zcela totožné s námitkami odvolacími. Žalovaný se jimi rozsáhle zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí a žalobkyně v žalobě nenamítla nic nad rámec již řečeného, nijak nepolemizovala se závěry učiněnými žalovaným. Způsob, jakým žalovaný vypořádal žalobkyniny odvolací námitky, přitom považuje soud za plně dostačující, obsažný, podrobný a logický.

K žalobním námitkám proto pouze ve stručnosti uvádí, že správní orgány se plně řídily § 50 odst.4 správního řádu, který uvádí, že pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci. Vzhledem k tomu, že v řízení byly postupně předloženy 3 posudky, nechal je prvostupňový správní orgán zhodnotit ještě Českou asociací hydrogeologů, o.s., která se vyjádřila k obsahu jednotlivých posudků včetně jejich nedostatků, a dospěla k závěru, že jímka J1 jakožto nepropustná plastová nádrž nemůže sama o sobě ovlivňovat vydatnost jímek J2 a J3, neboť se nejedná o studnu, která by komunikovala s okolním zvodněným horninovým prostředím prostřednictvím propustného pláště a dna. Případné rozpory v posudku 2 jsou za této situace bez významu. Pokud jde o námitku odhadu množství přítoků do jednotlivých jímek, i touto otázkou se již zabýval žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí na str. 5 – 6 a žalobkyně proti jeho závěrům nic dalšího v žalobě nenamítla.

S otázkou volného hodnocení důkazů souvisí i další žalobní námitka – neprovedení důkaz navrženým nestandardním měřením. Správní orgány zde vycházely z odborného názoru České asociace hydrogeologů, o.s., která tento způsob měření nevyloučila, avšak s ohledem na zjištění, která měla k dispozici (včetně oponentního posudku 3, v němž se uvádí, že statické zásoby vody jsou relativně rychle doplňovány dynamickými zásobami z prameniště), uvedla, že dává k úvaze, zda by byly náklady na tyto práce odpovídající výsledkům. Označila je za celkem zbytečné, s ohledem na to, že jde o vodní zdroj s gravitačním odtokem, který nelze regulovat (ani zvýšit, ani snížit), takže spotřebitelé mají pouze možnost přizpůsobit odběr vydatnosti pramene. Pokud tedy správní orgány vyhodnotily důkaz navržený žalobkyní jako nadbytečný (a svůj postup také zdůvodnily – viz str. 6 napadeného rozhodnutí žalovaného), postupovaly v daném případě v souladu se zásadou hospodárnosti podle § 6 odst. 2 správního řádu.

Pokud jde o žalobkyninu obavu z poklesu množství vody v její studni v souvislosti s jímkou J1, zde je možno odkázat na závěr posudku České asociace hydrogeologů, o.s. Jímky J2 a J3 jsou (na rozdíl od jímky J1) schopny jímat vodu také svým dnem a jsou umístěny níže po svahu, takže v případě poklesu hladiny podzemní vody by jako první přestala fungovat jímka J1. Za předpokladu stejné úrovně nadmořské výšky obou odtokových potrubí z jímky J1 (závěr, který byl následně vtělen do podmínky rozhodnutí ze dne 24.2.2014) nebude žádný ze spotřebitelů znevýhodněn a případný nedostatek vody při dlouhém deficitu srážek se všech spotřebitelů dotkne stejnou měrou.

S ohledem na shora uvedené soud zamítl žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly v řízení žádné náklady přesahující jeho běžnou úřední činnost.

Výrok o náhradě nákladů osoby zúčastněné je odůvodněn § 60 odst. 5 s.ř.s., když soud jí neuložil žádné povinnosti v řízení a neshledal ani žádné důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání náhrady nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 15. září 2016

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu